

РЕШЕНИЕ

№ 8144

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 20.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11837** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 145 от АПК във вр. с реда на чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. К., родена на 13. 12. 1973 г., гражданка на Република У., настанена в СДВНЧ [населено място], чрез адв. М. Н., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], безистен, ет. 2, срещу Заповед № 5173 – 8870/13. 11. 2023 г. на началник група „Миграция“ при Областна дирекция на МВР – С..

Със заповедта, на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ е разпоредено принудително настаняване на М. К. в СДВНЧ при дирекция „Миграция“, за обезпечаване на изпълнението на наложена ПАМ – „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, до отпадане на пречките за изпълнение на наложената ПАМ и организиране на връщане до страна на произход, но за не повече от шест месеца от датата на издаване на заповедта.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. Правят се възражения, че жалбоподателката не е била уведомена за започване на административното производство и не ѝ е предоставена възможност да изрази становище. Административният орган не е преценил, че съществува възможност за налгане на по - лека мярка, за което не са изложени мотиви в оспорения акт. Заповедта е издадена и в противоречие с чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, доколкото жалбоподателката не е възпрепятствала изпълнението на заповедта за връщане в страната по произход, нито

има опасност да се укрие. Тя има постоянен адрес в страната, сключила е брак с български гражданин и има дете, което е български гражданин. В страната живее от години. Принудителното ѝ настаняване в СДВНЧ е в нарушение и на чл.8 от ЕКПЧ. Липсват мотиви и относно срока на настаняване. В случай на отмяна на заповедта се иска допускане на предварително изпълнение на съдебния акт на основание чл. 242, ал.2, т. 3 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. И..

Ответникът - началник група „Миграция“ при Областна дирекция на МВР – С., чрез юрисконсулт И. прави искане за потвърждаване на процесната заповед като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Въз основа на доказателствата по делото, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На М. К. е наложена ПАМ „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ със Заповед рег. № 517з – 8867/13. 11. 2023 г. на началник група „Миграция“ при Областна дирекция на МВР–С.. Мотивите са, че лицето е с решение за отказ от предоставен статут на бежанец от 2005г., откогато е останало в страната без валидни документи за самоличност, с което грубо е нарушило ЗЧРБ.

За обезпечаване изпълнението на наложената ПАМ е издадена процесната Заповед № 5173 – 8870/13. 11. 2023 г. за принудително настаняване в СДВНЧ до отпадане на пречките за изпълнение на наложената ПАМ и организиране на връщане до страна на произход, но за не повече от шест месеца от датата на издаване на заповедта.

Фактически М. К. е настанена в СДВНЧ на 13. 11. 2023 г.

Поводът е задържане без документи за самоличност при проверка в дома на жалбоподателката в [населено място], [улица] във връзка със семеен скандал. На място са установени М. К., Д. К., Г. Г. и Й. Г.. Г. Г. е дал обяснения, че живее на семейни начала с М. К. от 2002 г., имат дъщеря Й. Г..

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Приети са копие на удостоверение за сключен граждански брак на 11. 01. 2015 г. между М. В. К. и Г. И. Г., удостоверение за раждане на дъщеря им Й. Г. Г. на 09. 05. 2007 г.

Приета е нотариално заверена декларация от 27. 11. 2023 г., подписана от П. Г. П. за осигуряване на издръжка и жилище, нотариален акт, доказателства за доходи, удостоверение за банкова сметка. Разпитан е свидетеля П. Г. П., който потвърждава, че разполага със средства и жилище, които да предостави на М. К..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, разгледана по същество е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган по чл.44, ал.1 ЗЧРБ, от началник група „Миграция“ при Областна дирекция на МВР – С., оправомощен със Заповед № 517з – 4384/05. 12. 2018 г. на директора на ОДМВР – С..

Спазено е изискването за писмена форма на акта.

Като фактически основания за издаване на заповедта е посочено наличието на Заповед рег. № 517з – 8867 от 13.11.2023 г. на началник група „Миграция“ при Областна дирекция на МВР–С. за налагане на ПАМ на основание чл.41,т.4 ЗЧРБ „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

Не са изложени мотиви нито от фактическа, нито от правна страна, защото

обезпечаването на изпълнението на наложената ПАМ е с принудително настаняване в СДВНЧ. Заповедта е необоснована, не е мотивирана, издадена е в нарушение на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ. Съгласно чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Не са посочени факти, че чужденката възпрепятства изпълнението на заповедта по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ, нито са налични такива доказателства. Няма доказателства и за опасност от укриване. Липсват основанията по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ – възпрепятстване изпълнението на заповедта по чл. 39а, ал.1, т.2 от ЗЧРБ или опасност от укриване. Процесната заповед е издадена в нарушение на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ.

Не е спазена разпоредбата на чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ, която задължава компетентните органи, когато налагат принудителни административни мерки да отчитат продължителността на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, категориите уязвими лица, наличието на производства по Закона за убежището и бежанците или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, семейното му положение, както и съществуването на семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето. Не е взето предвид, че чужденката има сключен граждански брак с български гражданин, има дете от този брак, което е български гражданин, живее в страната от 2002 г., има изградени трайни семейни, културни и социални връзки в Република България и е прекратила тези си връзки със страната по произход. Не е отчетен интереса на детето Й. Г.. Нейните права и тези на майка й М. К. по чл.8 от ЕКПЧ са нарушени с процесната заповед.

Наложена мярка е несъразмерна с целта на закона. Не е разгледана възможността за налагане на други по - леки обезпечителни мерки, с които да се постигне обезпечаване изпълнението на заповедта, без да се засяга правото на личен и семеен живот на жалбоподателката и правата на нейната дъщеря Й. Г.. Представени са доказателства за предоставено жилище и издръжка. Следва административният орган да обсъди тези доказателства и да прецени налагане на мярка по чл. 44, ал. 5, т. 1 от ЗЧРБ, която е пропорционална и достатъчна за постигане целта на закона. Следва да се има предвид, че настаняването в СДВНЧ ограничава множество права на адресата на мярката и тази законова възможност трябва да се прилага само в случай и след изчерпване на възможностите за обезпечаване на изпълнението на заповедта по чл. 39а, ал.1, т. 2 от ЗЧРБ с други по – леки мерки.

По изложените съображения Заповед № 5173 – 8870/13. 11. 2023 г. на началник група „Миграция“ при Областна дирекция на МВР – С. следва да бъде отменена като незаконосъобразна, издадена при съществени нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материалния закон и целта на закона.

Съдът намира искането за допускане на предварително изпълнение на съдебния акт за недопустимо, доколкото по изричната разпоредба на чл. 46а, ал. 5 от ЗЧРБ, чужденецът се освобождава незабавно от специалния дом, но след влизане в сила на съдебно решение, с което се отменя заповед по чл.44, ал. 8 от ЗЧРБ

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. К., родена на 13. 12. 1973 г., гражданка на Република У., настанена в СДВНЧ [населено място], Заповед №5173 – 8870/13. 11. 2023 г. на началник група „Миграция“ при Областна дирекция на МВР – С..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ: